

Kraków, dnia 28 października 2024 roku

Monika Konieczna, Akcja Ratunkowa dla Krakowa
Maciej Fijak, Akcja Ratunkowa dla Krakowa
Dominika Bobek, Fundacja Frank Bold
dr. Łukasz Piechnik, Instytut Botaniki im. W. Szafera PAN
Agnieszka Jensch-Stawowczyk, Jurajski Ruch Społeczny "Jurasto"
Dorota Horabik, Klub Przyrodników
Magdalena Ryszowska, Las Tenczynek
Renata Bogdańska Warmuz, Lasy w Dolinkach Krakowskich
Grażyna Węglarczyk, Stowarzyszenie Polska 2050
Anna Treit, Pracownia na rzecz Wszystkich Istot
Mariusz Waszkiewicz, Towarzystwo na rzecz Ochrony Przyrody
Wiesław Owsiański, Stowarzyszenie Przyjaciół Rzeplina „Nasz Rzeplin”
dr hab. Mariusz Czop, prof. AGH, ekspert merytoryczny
dr Jerzy Parusel, ekspert merytoryczny, członek Państwowej Rady Ochrony Przyrody
radna Miasta Krakowa, prof dr hab. Joanna Hańderek

NGO 1 – 10 organizacji i naukowców – opis koncepcji i przyjętych zasad

1. Uzasadnienie propozycji obszarów do wyznaczenia jako lasy społeczne wraz z propozycją gospodarki leśnej zgłoszonych przez stronę społeczną NGO1 - grupę 10 organizacji pozarządowych i przyrodników

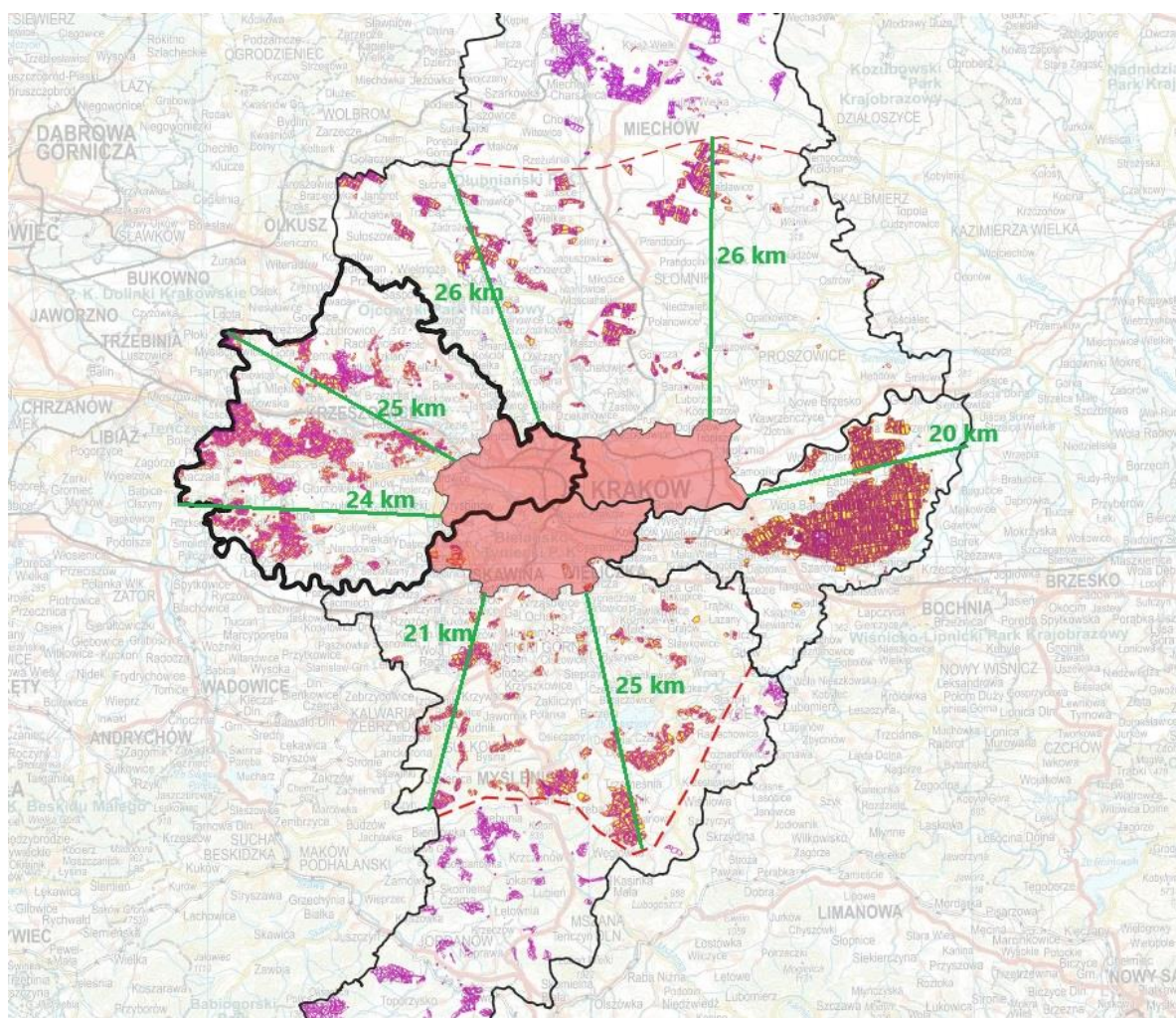
Lasy społeczne (las o wiodącej funkcji społecznej) są to lasy świadczące dla lokalnych społeczności istotne pozaprodukcyjne usługi ekosystemowe, takie jak usługi regulacyjne, usługi kulturowe oraz usługi podtrzymujące (definicja wypracowana podczas Ogólnopolskiej Narady o Lasach).

Lasy społeczne są to lasy z różnych powodów ważne dla ludzi, które wyznacza się przy dużym udziale strony społecznej i każdy może włączyć się do tego procesu.

Taką definicją lasów społecznych kierowała się grupa organizacji pozarządowych (nazywana w trakcie procesu NGO1) przy wyznaczaniu granic lasów społecznych oraz zasad prowadzenia prac w ramach gospodarki leśnej.

Pracami zostały objęte całe cztery nadleśnictwa znajdujące się w granicach miasta Krakowa zgodnie z pismem z dnia 8.10.2024 r. skierowanym do Członków Zespołu ds.

Wyznaczając granicę lasów społecznych nasz zespół wziął pod uwagę również możliwości komunikacyjne mieszkańców Krakowa i okolicznych miejscowości. W granicach lasów społecznych znalazły się wszystkie lasy Nadleśnictw Niepołomice oraz Krzeszowice, a w przypadku lasów Nadleśnictwa Miechów i Myślenice lasy społeczne zawierają się w promieniu mniejszym niż 30 km od granic administracyjnych miasta Krakowa, co obrazuje poniższa mapa. Dojazd od granic Krakowa do zaproponowanych lasów społecznych komunikacją zbiorową według naszych analiz wynosi średnio od 30 do 60 minut.

2

na brak możliwości określenia, kiedy i czy obszary te zostaną uznane za rezerwy przyrody.

Sporządzając mapy i dane wektorowe korzystano z ogólnie dostępnych danych, głównie danych pochodzących z Banku Danych o Lasach (dalej - BDL). Autorzy opracowania zastrzegają, że nie jest możliwym, aby w czasie jaki mieli do dyspozycji przeanalizować dokładnie każde wydzielenie leśne w czterech nadleśnictwach. Zakres takich prac stanowiłby prawie równorzędną pracę jaką podejmuje kilkusobowy zespół pracowników Biura Urządzania Lasu i Geodezji Leśnej przez okres około 2 lat, podczas opracowywania planów urządzenia lasów dla poszczególnych nadleśnictw. W związku z powyższym w przedstawionych warstwach mogą istnieć braki lub pomyłki, choć autorzy opracowania w czasie sporządzania opracowań takowych nie wykryli i mamy nadzieję, że owych braków nie ma. W związku z powyższym oraz brakiem dostępnych wszystkich danych z nadleśnictw np. lokalizacji gniazd wykonanych w ramach rębni gniazdowych należy przyjąć, że dane takowe zostaną uzupełnione przez pracowników Lasów Państwowych, szczególnie dotyczy to kryterium dotyczącego wyznaczania starolasów.

W lasach społecznych określono zasady gospodarowania: wyłączenia, ograniczenia i modyfikacje zgodnie z dokumentem „Wzmocnienie ochrony lasów ważnych społecznie wokół miast”.

Należy zaznaczyć, że:

- Zasady nie wprowadzają ograniczeń dla społeczeństwa w korzystaniu rekreacyjnym z lasu, w spacerowaniu po szlakach, ścieżkach i poza nimi, w zbieraniu jagód i grzybów, w prowadzeniu edukacji przyrodniczej i badań naukowych.
- Nadal priorytetem będą względy bezpieczeństwa dla osób korzystających z lasu, zwalczanie gatunków obcych i inwazyjnych, działania ochronne, zabezpieczenie lokalnych społeczności w zakresie dostępności drewna dla indywidualnych celów.
- Lasami społecznymi nadal zarządzać będą Lasy Państwowe. Na samorządach nie będzie spoczywała odpowiedzialność za prawidłowe zagospodarowanie lasów społecznych.

2. Zestawienia powierzchniowe dla poszczególnych nadleśnictw propozycji NGO1 - grupy 10 organizacji i naukowców

Dla Nadleśnictwa Krzeszowice przedstawiamy następujące zestawienie:

Nadleśnictwo Krzeszowice		
Powierzchnia lasów	9333,7	ha
powierzchnia rezerwatów istniejących (w granicach wydziałów leśnych) nie uwzględniane w poniższych wyliczeniach	826,38	ha
Powierzchnia rezerwatów proponowanych (w granicach wydziałów leśnych) uwzględniane w poniższych wyliczeniach	140,68	ha
	Powierzchnia [ha]	% powierzchni lasów
Wyłączenia		
S1		
siedliska N2000	171,08	1,8%
ochrona gleb	321,45	3,4%
brak wskazówek PUL	1553,99	16,6%
starolasy (WERYFIKACJA TERENOWA)	1087,45	11,7%
drzewostany biocenotyczne	547,45	5,9%
S6, S7		
siedliska bagienne	69,79	0,7%
stoki 20 stopni	498,28	5,3%
wodochronne wg PUL	2423,46	26,0%
wąwozy	313,96	3,4%
bufor 100 m (całość)	2133,22	22,9%
S2		
ochrona miast	1962,99	21,0%
ZESTAWIENIA ZBIORCZO		
WYŁĄCZENIA	5159,33	55,3%
+bufory 100 m w modyfikacjach i ograniczeniach	668,6	7,2%
ZBIORCZO - WYŁĄCZENIA	5827,93	62,4%
OGRANICZENIA I MODYFIKACJE		
- bufor 100m wokół cieków	668,6	7,2%
ZBIORCZO - OGRANICZENIA I MODYFIKACJE	2885,36	30,9%

Dla Nadleśnictwa Niepołomice przedstawiamy następujące zestawienie:

Nadleśnictwo Niepołomice		
Powierzchnia lasów	10599,94	ha
powierzchnia rezerwatów istniejących (w granicach wydziałów leśnych) nie uwzględniane w poniższych wyliczeniach	102,22	ha
Powierzchnia rezerwatów proponowanych (w granicach wydziałów leśnych) nie uwzględniane w poniższych wyliczeniach	54,18	ha
	Powierzchnia [ha]	% powierzchni lasów
Wyłączenia		
S1		
siedliska N2000	2777,25	26,2%
ochrona gleb	201,34	1,9%
powierzchnie referencyjne	216,1	2,0%
ochrona ostoi	71,04	0,7%
starolasy (WERYFIKACJA TERENOWA)	884,11	8,3%
pozostałe wyłączenia	2565,9	24,2%
S6, S7		
siedliska bagienne	817,48	7,7%
bufor 100 m (całość)	5609,51	52,9%
ZESTAWIENIA ZBIORCZO		
WYŁĄCZENIA	3898,74	36,8%
+bufory 100 m w modyfikacjach i ograniczeniach	1985,23	18,7%
+bufory 100 m w strefie ochrony miast	1242,81	11,7%
+siedliska bagienne w modyfikacjach i ograniczeniach	263,02	2,5%
+siedliska bagienne w strefie ochrony miast	150,17	1,4%
ZBIORCZO - WYŁĄCZENIA	7539,97	71,1%
OGRANICZENIA I MODYFIKACJE		
S2		
ochrona miast	2703,1	25,5%
ograniczenia i modyfikacje pozostałe	3827,31	36,1%
RAZEM	6530,41	61,6%
-bufory 100 m w modyfikacjach i ograniczeniach	1985,23	18,7%
-bufory 100 m w strefie ochrony miast	1242,81	11,7%
-siedliska bagienne w modyfikacjach i ograniczeniach	263,02	2,5%
-siedliska bagienne w strefie ochrony miast	150,17	1,4%
ZBIORCZO - OGRANICZENIA I MODYFIKACJE	2889,18	27,3%

Dla Nadleśnictwa Miechów przedstawiamy następujące zestawienie:

Nadleśnictwo Miechów			
Powierzchnia lasów (całość)	11336,04	ha	
Powierzchnia lasów (w granicach LS)	5885,84	ha	
powierzchnia rezerwatów istniejących (w granicach wydziałów leśnych) nie uwzględniane w poniższych wyliczeniach	121,6	ha	
powierzchnia rezerwatów istniejących (w granicach wydziałów leśnych w strefie LS) nie uwzględniane w poniższych wyliczeniach	33,77	ha	
Powierzchnia rezerwatów proponowanych (w granicach wydziałów leśnych) uwzględniane w poniższych wyliczeniach	145,55	ha	
Powierzchnia rezerwatów proponowanych (w granicach wydziałów leśnych w granicach LS) uwzględniane w poniższych wyliczeniach	37	ha	
	Powierzchnia [ha]	% pow. - LS	% pow. całość
Wyłączenia (w granicach LS)			
S1			
siedliska N2000	2452,71	41,67%	21,6%
ochrona gleb	53,5	0,91%	0,5%
powierzchnie referencyjne	113,34	1,93%	1,0%
starolasy (WERYFIKACJA TERENOWA)	312,64	5,31%	2,8%
S6, S7			
stoki 20 stopni	82,24	1,40%	0,7%
bufor 100 m (całość)	106,57	1,81%	0,9%
S2			
ochrona miast	905,37	15,38%	8,0%
ZESTAWIENIA ZBIORCZE			
WYŁĄCZENIA	3002,26	51,01%	26,5%
+bufory 100 m w modyfikacjach i ograniczeniach	45,2	0,77%	0,4%
+stoki 20st. w modyfikacjach i ograniczeniach	21,47	0,36%	0,2%
ZBIORCZO - WYŁĄCZENIA	3068,93	52,14%	27,1%
OGRANICZENIA I MODYFIKACJE			
- bufor 100 m wokół cieków	45,2	0,77%	0,4%
- stoki 20 stopni	21,47	0,36%	0,2%
ZBIORCZO - OGRANICZENIA I MODYFIKACJE	2794,37	47,48%	24,65%

Dla Nadleśnictwa Myślenice przedstawiamy następujące zestawienie:

Nadleśnictwo Myślenice			
Powierzchnia lasów (całość)	11402,55	ha	
Powierzchnia lasów (w granicach LS)	6477,11	ha	
powierzchnia rezerwatów istniejących (w granicach wydziałów leśnych) <i>nie uwzględniane w poniższych wyliczeniach</i>	379,98	ha	
powierzchnia rezerwatów istniejących (w granicach wydziałów leśnych w strefie LS) <i>nie uwzględniane w poniższych wyliczeniach</i>	366,9	ha	
Powierzchnia rezerwatów proponowanych (w granicach wydziałów leśnych) <i>uwzględniane w poniższych wyliczeniach</i>	3,77	ha	
Powierzchnia rezerwatów proponowanych (w granicach wydziałów leśnych w granicach LS) <i>uwzględniane w poniższych wyliczeniach</i>	0	ha	
	Powierzchnia [ha]	% pow. - LS	% pow. całość
Wyłączenia (w granicach LS)			
S1			
siedliska N2000	170,29	2,63%	1,5%
ochrona gleb	14,42	0,22%	0,1%
ochrona ostoi zwierząt	0,02	0,00%	0,0%
powierzchnie referencyjne	42,78	0,66%	0,4%
starolasy (WERYFIKACJA TERENOWA)	328,09	5,07%	2,9%
S6, S7			
stoki 20 stopni	1256,65	19,40%	11,0%
ochrona wód	5,18	0,08%	0,0%
bufor 100 m (całość)	2547,59	39,33%	22,3%
S2			
ochrona miast	2431,82	37,54%	21,3%
ZESTAWIENIA ZBIORCZE			
WYŁĄCZENIA	2683,41	41,43%	23,5%
+bufory 100 m i stoki 20 st w modyfikacjach i ograniczeniach	1722,13	26,59%	15,1%
ZBIORCZO - WYŁĄCZENIA	4405,54	68,02%	38,6%
OGRANICZENIA I MODYFIKACJE	3538,87	54,64%	31,04%
-bufory 100 m i stoki 20 st w modyfikacjach i ograniczeniach	1722,13	26,59%	15,1%
ZBIORCZO - OGRANICZENIA I MODYFIKACJE	1816,74	28,05%	15,93%

3. - Szczegółowe uzasadnienie przyjętych wyłączeń, modyfikacji i ograniczeń

Kryteria

LASY SPOŁECZNE będą wyznaczane w oparciu o kryteria Ministerstwa Klimatu i Środowiska.

- S1. Lasy kluczowe dla tożsamości kulturowej lokalnych społeczności (np. przyrodniczo, kulturowo, historycznie, religijnie).
- S2. Lasy intensywnie użytkowane rekreacyjnie lub turystycznie.
- S3. Tereny leśne w sąsiedztwie ośrodków wypoczynkowych, hoteli.
- S4. Lasy położone w sąsiedztwie zwartej zabudowy, w szczególności wokół dużych ośrodków miejskich np. zielone pierścienie miast.
- S5. Lasy uzdrowiskowe lub użytkowane w celach zdrowotnych.
- S6. Obszary cenne z punktu widzenia znaczącej roli dla lokalnej społeczności i zgłoszone przez lokalne społeczności np. ze względu na ochronę przed hałasem i/lub zanieczyszczeniami, estetykę krajobrazu, mikroklimat.
- S7. Obszary istotne dla zaopatrzenia w wodę, lokalną społeczność.

Sposoby prowadzenia prac gospodarki leśnej

Wyłączenia S1, S2, S6, S7

Sieć drzewostanów wyłączonych z użytkowania, ze strukturą „lasu o naturalnym wyglądzie”, stanowiących miejsca intensywnej rekreacji i turystyki dla mieszkańców Krakowa i okolicznych miejscowości, ale jednocześnie będących ostoją dla wielu rzadkich gatunków grzybów, roślin i zwierząt. Może pokrywać się z lasami wyłączanymi na podstawie kryteriów przyrodniczych lub być budowana / rozbudowana niezależnie od lasów cennych przyrodniczo.

1. Wąwozy i stoki o nachyleniu 20°

Wyłączenie z użytkowania wszystkich wąwozów i stromych stoków o nachyleniu większym niż 20° wraz z otuliną szerokości 50 m na powierzchni wierzchowiny. Las Zabierzowski, Las Tenczynek oraz Dolinki Podkrakowskie rosną na podłożu w przeważającej większości zbudowanym z wapieni górnej jury z bardzo licznymi ostańcami skalnymi, jaskiniami, bramami i ambonami skalnymi, które są elementami dziedzictwa geologicznego Małopolski. Na szczególną uwagę zasługują wąwozy, które są efektem erozji wodnej. Mają one olbrzymią wartość naukową, edukacyjną i przyrodniczą. Wąwozy mają również ogromną wartość krajobrazową, w większości V-kształtne głębokie odcinki osiągają od kilku do kilkudziesięciu metrów. W wąwozach gromadzi się drobne i grube martwe drewno, które stanowi korzystne siedlisko m. in. dla: grzybów, chrząszczy saproksylicznych, mszaków, porostów i roślin naczyniowych. Wąwozy te wspomagają i regulują występowanie specyficznych zbiorowisk roślinnych. Jurajskie wąwozy spełniają funkcję społeczno-kulturową atrakcyjną dla wycieczek i wrażeń estetycznych, ale również dla uprawiania sportów wspinaczkowych. Proponuje

się wykorzystanie ich walorów geologicznych dla edukacji i badań naukowych. Zagrożeniem dla odsłoneń geologicznych i mikrorzeźby terenu są m. in.: ingerencja w rzeźbę terenu (pozyskiwanie materiału skalnego, zasypywanie wąwozów), zmiany warunków hydrologicznych w obrębie stoku, w wąwozach oraz w ich zlewniach powyżej stoku, niszczenie gleby, niszczenie roślin i zbiorowisk roślinnych w tym usuwanie drzew i martwego drewna. Wspinaczka skałkowa wymaga uregulowania i nadzorowania. Instalowanie punktów asekuracyjnych oraz usuwanie roślinności ze skał jest dużą ingerencją, która powinna przebiegać pod nadzorem przyrodniczym. Należy wprowadzić inwentaryzację dróg wspinaczkowych i rozważyć zakaz tworzenia nowych tras zwłaszcza na skałkach, na których dotąd takie drogi nie występowały.

UWAGI: dla każdego z czterech nadleśnictw przedstawiono warstwę wektorową (.shp) stanowiącą załącznik do niniejszego raportu zawierającą obszary o stokach o nachyleniu 20° - nie określano buforu 50 m – bufor ten powinien zostać każdorazowo określony w terenie.

2. Strefy buforowe wzdłuż rzek, cieków, źródeł

Całkowite wyłączenie z użytkowania wybranych fragmentów lasu wzdłuż wszystkich cieków wodnych, źródeł występujących na terenach leśnych, o szerokości 100 m, aktualnie takie strefy występują tylko na fragmentach cieków lub mają mniejszą szerokość. Strefy te projektowane być powinny także wzdłuż cieków antropogenicznych takich jak rowy melioracyjne z płynącą wodą. W warunkach np. Puszczy Dulowskiej i Puszczy Niepołomickiej większość rowów melioracyjnych pełni rolę cieków wodnych odprowadzających wodę do większych potoków. Rolą tych 100-metrowych stref buforowych będzie odtworzenie funkcji wodochronnej lasu dla poprawy bilansu wody oraz oczyszczania wód z azotu i innych związków, zanim trafią do rzek. Wpłynie to na podniesienie poziomu wód gruntowych i podziemnych, a także przyczyni się do ograniczania i łagodzenia skutków powodzi w dolinach rzek. Odtwarzanie zasobów wód podziemnych jest kluczowe dla ujęć wód podziemnych i zaopatrzenie w wodę mieszkańców. Ponadto w strefach tych woda będzie zatrzymywana, co wpłynie na spowolnienie spływu wód opadowych i zmniejszy przepływ w ciekach na obszarach zabudowanych w czasie wezbrań.

UWAGI: dla każdego z czterech nadleśnictw przedstawiono warstwę wektorową (.shp) stanowiącą załącznik do niniejszego raportu zawierającą obszary buforowe wokół cieków i przycięte do granic wydziałów, warstwa opiera się na bazie BDOT10k.

3. Wydzielenie leśne z drzewostanami o dominującej funkcji glebochronnej

Drzewostany pełnią funkcję glebotwórczą i glebochronną, chroniąc gleby przed erozją wietrzną i wodną. Gleby leśne, są gęsto przerośnięte systemami korzeniowymi drzew krzewów i roślinności zielnej, a ich wierzchnie warstwy chroni warstwa ściółki leśnej i nadziemnych części roślinności zielnej, dzięki czemu są odpowiednio chronione i odporne na erozję. Roślinność leśna zmniejsza energię deszczu i wiatru, ogranicza spływ powierzchniowy, powoduje równomierne i opóźnione tajanie śniegu, wiąże glebę z korzeniami i zwiększa jej uwilgotnienie.

Szybkość spływu wody na zboczu porośniętym lasem jest o 20–60% mniejsza niż na zboczu odlesionym. Funkcje glebochronne najlepiej spełniają drzewostany mieszane z dobrze rozwiniętymi warstwami krzewów i runa. Ochrona gleb przed erozją została uwzględniona w polityce państwa jako jedna z podstawowych funkcji ekologicznych lasów. Ochrona lasów glebochronnych świadczy o realizacji przez Lasy Państwowe koncepcji wielofunkcyjnego modelu lasu, ze szczególnym uwzględnieniem jego roli ekologicznej, której podstawowym elementem jest ochrona gleb.

UWAGI: dla każdego z czterech nadleśnictw przedstawiono warstwę wektorową (.shp) stanowiącą załącznik do niniejszego raportu zawierającą obszary ochrony gleb – dane zaczerpnięto z BDL (jeśli jakieś wydzielienia znajdują się w strefie ochrony gleb a nie zostały ujęte w zestawieniu, powinny zostać dodane).

4. Oddziały i wydzielania o dominującej funkcji ochronnej miast

Lasy położone w granicach administracyjnych miast i w odległości do 10 km od granic administracyjnych miast liczących ponad 50 tys. mieszkańców.

Najważniejszą funkcją lasów wokół miast jest tworzenie korzystnych warunków dla regeneracji sił fizycznych i psychicznych, szczególnie dla mieszkańców dużych aglomeracji miejskich. Las stwarza pozytywny bioklimat, tłumi hałas i daje bezpośredni kontakt z przyrodą. Funkcja takich lasów powinna być turystyczna i rekreacyjna z dobrze oznakowanymi szlakami pieszymi, rowerowymi i konnymi, miejscami biwakowania, ścieżkami zdrowia i rozwiniętą edukacją przyrodniczą. W lasach aglomeracyjnych powinny istnieć warunki do prowadzenia badań naukowych i edukacji przyrodniczej adresowanej do różnych grup wiekowych. Duże znaczenie będą tu miały lasy zbliżone do naturalnych o szczególnym przyrodniczo-naukowym walorze, w których zachowane jest dziedzictwo przyrodnicze regionu: są to lasy w granicach obszarów chronionych: parków narodowych i rezerwatów, obszarów Natura 2000 i parków krajobrazowych.

Wraz z nasilającymi się zmianami klimatu funkcja ochronna klimatyczna lasów aglomeracyjnych wzrasta. Gospodarka w lasach na obszarach miejskich prowadzona jest zwykle w sposób standardowy, w sposób praktycznie nie odbiegający od zasad w lasach o wiodącej funkcji produkcyjnej. Z tego powodu lasy ochronne wokół miast stają się zarzewiem konfliktów społecznych. Obowiązujące akty prawne nie zawierają zasad ani wytycznych dotyczących kształtowania lasów ochronnych miast, ale dopuszczają możliwość indywidualnego podejścia do nich. Miasta wymagają coraz lepszej osłony przed zmianami klimatu, a także spełnienia potrzeb mieszkańców, którzy chcą obcować ze starymi, mieszanymi lasami obfitującymi w sędziwe drzewa.

UWAGI: dla każdego z czterech nadleśnictw przedstawiono warstwę wektorową (.shp) stanowiącą załącznik do niniejszego raportu zawierającą obszary ochrony miast – dane zaczerpnięto z BDL. Wyjątkiem w tej kategorii jest Nadleśnictwo Niepołomice, dla którego obszary ochrony miast zostały zakwalifikowane do modyfikacji i ograniczeń a nie wyłączeń z uwagi na duży udział monokultur sosnowych oraz dominującej w przeszłości na terenie południowego kompleksu Puszczy Niepołomickiej sposobu zagospodarowania rębniami zupełnymi.

5. Starolasy

Drzewostany o dostosowanym do siedliska składzie gatunkowym w tym lasy zbliżone do naturalnych. Bez gatunków obcych lub z ich udziałem min. 10% (od 1 w składzie gatunkowym) gatunku. W określonym wieku (Db: 140; Jd, Md, So: 130; Bk, Św:120; Js, Jw, Kl, Lp, Wz, Gb 100) - analiza według gatunków rzeczywistych.

UWAGI: dla każdego z czterech nadleśnictw przedstawiono warstwę wektorową (.shp) stanowiącą załącznik do niniejszego raportu zawierającą starolasy – dane opracowano na podstawie powyższych wytycznych i dostępnych danych z BDL. Autorzy są w pełni świadomi, że warstwa ta może nie odzwierciedlać rzeczywistego stanu na gruncie. Z uwagi na brak dostępnych danych (opierano się wyłącznie na ogólnodostępnych danych), weryfikacja drzewostanów objętych tym kryterium powinna zostać wykonana na terenie każdego z nadleśnictw.

6. Siedliska przyrodnicze także poza obszarami Natura 2000

Wybrane siedliska z załącznika nr 1 do rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000. Załącznik 1: typy siedlisk przyrodniczych będące przedmiotem zainteresowania wspólnoty, które wymagają ochrony w formie wyznaczania obszarów Natura 2000, ze wskazaniem typów siedlisk przyrodniczych o znaczeniu priorytetowym. Kody wybranych siedlisk: 9140, 91D0, 9180, 91E0, 91F0; 9410 na BGw, 7220, 91I0, 9150, 9110, 9130, 9170, 9190, 91P0, 9410 (pozostałe).

UWAGI: dla każdego z czterech nadleśnictw przedstawiono warstwę wektorową (.shp) stanowiącą załącznik do niniejszego raportu zawierającą siedliska naturalne – dane zaczerpnięto z BDL.

7. Zalewiska

Obszary zalewane na skutek działalności przyrody np. w wyniku działalności bobrów (budowa tam). Obszary zalewane na skutek działalności antropogenicznej np. zaprzestania działalności górniczej i związanych z tym zmian w lokalnym układzie hydrologicznym. Charakteryzują się zatrzymaniem wód na skutek naturalnych przeszkód lub warunków terenowych, które prowadzą do tworzenia zbiorników o różnej wielkości i głębokości. Naturalne i antropogeniczne zalewiska pełnią istotne funkcje ekologiczne, jak ochrona siedlisk dla fauny i flory wodnej oraz regulacja przepływów wodnych w ekosystemach słodkowodnych.

UWAGI: brak warstwy wektorowej dla tego kryterium, obszary te powinny zostać wytypowane przez leśniczych każdego nadleśnictwa.

8. Strefy ochrony stanowisk, ostoi, miejsc rozrodu lub regularnego przebywania gatunków objęte ochroną całoroczną

Strefy ochrony stanowisk, ostoi, miejsc rozrodu lub regularnego przebywania gatunków objętych ochroną całoroczną to wyznaczone obszary, gdzie istnieje szczególna koncentracja lub regularne występowanie gatunków chronionych przez cały rok. Strefa ochrony całorocznej pozostaje na stałe (nawet gdy zostanie opuszczona przez dany gatunek). Celem tych stref jest zapewnienie optymalnych warunków dla rozmnażania, odżywiania, odpoczynku i przeżycia chronionych gatunków, a także minimalizacja zakłóceń ich życia przez działalność ludzką.

UWAGI: dla każdego z czterech nadleśnictw przedstawiono warstwę wektorową (.shp) stanowiącą załącznik do niniejszego raportu zawierającą obszary ochrony ostoi – dane zaczerpnięto z BDL.

9. Lasy na siedliskach wilgotnych i bagiennych (BMb- bór mieszany bagienny i LMb - las mieszany bagienny)

Obszary leśne silnie uwilgotnione z wodą stagnującą lub/i okresowo zalewane wodą są wyjątkowo bogate przyrodniczo. Obszary te pełnią naturalną funkcję retencyjną, stanowią również naturalny krajobraz lasów podmokłych, preferowany przez ogół społeczeństwa. Z obszarami podmokłymi związanych jest również szereg grup zwierząt m. in.: ważki, płazy, żółwie błotne, ptaki wodno-błotne, bobry, łosie. W związku ze zmieniającym się klimatem zmniejsza się obszar lasów bagiennych i wilgotnych stąd niezbędna jest ich trwała ochrona.

UWAGI: dla każdego z czterech nadleśnictw przedstawiono warstwę wektorową (.shp) stanowiącą załącznik do niniejszego raportu zawierającą obszary siedlisk bagiennych – dane zaczerpnięto z BDL.

UWAGI!

WW. wyłączenia jednocześnie nie oznaczają zakazu wycinki (i przycinki) drzew zagrażających bezpieczeństwu ludzi a rosnących w bezpośredniej bliskości szlaków turystycznych, ścieżek i dróg leśnych, którymi poruszają się ludzie. Tzn. drzewa wiszące, zawieszone, pęknięte i jednocześnie pochylone w kierunku szlaków a także z martwymi wiszącymi konarami nad drogami leśnymi i szlakami powinny podlegać pielęgnacji, a jeżeli zajdzie taka potrzeba obaleniu i pozostawieniu na miejscu.

WW. wyłączenia powinny zostać poddane analizie finansowo-gospodarczej. Pozyskanie drewna powinno zostać proporcjonalnie zmniejszone w skali nadleśnictwa w oparciu o wyłączone powierzchnie z użytkowania.

Modyfikacje i ograniczenia S1, S2, S5, S6,

UWAGI: dla każdego z czterech nadleśnictw przedstawiono warstwę wektorową (.shp) stanowiącą załącznik do niniejszego raportu zawierającą obszary modyfikacji i ograniczeń. W warstwie wektorowej nie rozdzielono poszczególnych wydzieli na te

dwie kategorie gospodarowania. Należy stosować przyjęte poniżej wytyczne odnosząc się każdego wydzielenia indywidualnie.

Dla każdego nadleśnictwa przedstawiono warstwę wektorową (.shp) stanowiącą załącznik do niniejszego raportu zawierającą obszary wodochronne – dane zaczerpnięto z BDL (jeśli jakieś wydzielenia znajdują się w strefie ochrony wód a nie zostały ujęte w zestawieniu, powinny zostać dodane). Autorzy opracowanie bazowali na ogólnie dostępnych danych, które mogą zawierać pewne błędy, braki lub niedociągnięcia.

Modyfikacja gospodarki leśnej ma prowadzić do zachowania lub przywrócenia walorów przyrodniczych, krajobrazowych i rekreacyjnych oraz struktury lasu pozbawionego drastycznej ingerencji człowieka. Modyfikacja gospodarki leśnej powinna prowadzić do stopniowego następstwa wymiany pokoleń drzew.

Ma służyć także kształtowaniu drzewostanów wielogeneracyjnych z utrzymaniem starodrzewów i drzew biocenotycznych.

1. Oddziały i wydzielenia o dominującej funkcji wodochronnej

Całkowite wyłączenie z użytkowania wybranych fragmentów lasu o dominującej funkcji wodochronnej, drzewostanów na zboczach przy ciekach wodnych i zbiornikach. Celem jest zatrzymanie wody w lesie dla zwiększenia zasobów wód podziemnych, łagodzenia skutków powodzi w dolinach rzek i suszy oraz zwiększenie powierzchni obszarów podmokłych.

- zlewnie początkowych odcinków cieków wodnych, o wysokiej jakości wód (I i II klasa jakości) bez wpływów antropogenicznych z tytułu zrzutu ścieków, oddziaływań zabudowy mieszkaniowej i przemysłu, obecnie w/w obiekty o strategicznym znaczeniu dla zaopatrzenia ludności w wodę pitną w tym na wypadek awarii i konfliktów zbrojnych nie są chronione w wystarczającym stopniu,
- zlewnie rzek i cieków na których znajdują się ujęcia wód do celów pitnych, poprzez bezwzględne przestrzeganie obowiązku wyznaczania strefy ochrony pośredniej, aktualnie w przypadku bardzo dużej liczby ujęć strefa ochrony pośredniej nie jest ustanowiona bądź też nie obejmuje prawidłowo wyznaczonego obszaru ochrony,,
- źródła i strefy źródłiskowe występujące na terenach leśnych wraz z ich strefami zasobowymi, zarówno takie z których są lub były ujmowane wody do celów pitnych oraz dla których istnieje taka potencjalna możliwość, obecnie w/w obiekty o strategicznym znaczeniu dla zaopatrzenia ludności w wodę pitną w tym na wypadek awarii i konfliktów zbrojnych nie są chronione w wystarczającym stopniu,,
- strefy buforowe lasów wodochronnych wzdłuż wszystkich cieków wodnych występujących na terenach leśnych, o szerokości 100 m, aktualnie takie strefy występują tylko na fragmentach cieków lub mają mniejszą szerokość,.

- Maksymalizacja retencji glebowej i stopniowa likwidacja rowów melioracyjnych, ograniczanie spływu powierzchniowego. Przebudowa istniejących systemów melioracyjnych (rowów, drenaży) w lasach ma kluczowe znaczenie w łagodzeniu skutków zjawisk ekstremalnych w postaci susz oraz wezbrań i powodzi. Obecnie duża ilość systemów melioracji stała się zjawiskiem negatywnym z uwagi na fakt, że służą one głównie odwadnianiu obszarów leśnych. Odwadnianie niekorzystnie wpływa na stan drzewostanów, doprowadziło do trwałego obniżenia poziomu wód podziemnych oraz degradacji lub zaniku siedlisk przyrodniczych związanych z mokradłami. Przyspieszony odpływ wody powoduje zwiększenie przepływów maksymalnych w ciekach podczas wezbrań, co lokalnie może stanowić zagrożenie dla obszarów użytkowanych rolniczo i zabudowanych. Przebudowa, jak również likwidacja istniejących w lasach rowów ma na celu zahamowanie odpływu wody, co przyczynia się do poprawy bilansu wodnego i zwiększenia bioróżnorodności, stopniowego podnoszenia poziomu zwierciadła wód gruntowych. Zatrzymywanie wody wpływa również korzystnie na spowolnienie i redukcję odpływu wód do rzek a tym samym na redukcję przepływu wezbraniowego. W szczególności jest to istotne w redukcji przepływów o wysokim prawdopodobieństwie Q10%. W przypadku Q1% efekty mogą być znacznie niższe.

Oczyszczanie rowów melioracyjnych w lesie jest pracochłonne, drogie i ma często ujemny wpływ na środowisko. Wpływa na utratę składników mineralnych w glebie leśnej i prowadzi do zanieczyszczeń wód w ciekach wodnych, na skutek odprowadzania azotu i fosforu.

Metody przebudowy systemów melioracji:

- Stopniowe zasypywanie rowów, jeśli całkowita ich likwidacja jest możliwa z uwagi na zachowanie istniejących siedlisk przyrodniczych - w przypadku całkowitej likwidacji rowu wskazane jest odcinkowe jego zasypywanie.
- Przytamtowanie ziemne rowów – zasypywanie częściowe rowów na ich niepełną wysokość by zwiększyć retencję gruntową i blokować odpływ wody rowami, zrenaturyzować odwadniane torfowiska, zalecane dla blokowania rowów na torfowiskach.
- Budowa zastawek i konstrukcji poprzecznych – głównie na rowach, wykonane z materiałów naturalnych, celem przeciwdziałania obniżaniu się poziomu wód gruntowych na przyległym obszarze jak również przeciwdziałaniu erozji – wykonane z drewna, drewno-ziemne, kamienne, w postaci palisad lub progów drewnianych z przelewem z okrągłaków o wysokości ok. 0,2-0,3 m.

2. Okres lęgowy ptaków - zakaz cięć od 1 marca do 15 października.

Uzasadnienie: z przyrodniczego punktu widzenia najlepszym sposobem na realne ograniczenie strat w populacjach organizmów leśnych powodowanych bezpośrednio cięciami rębными i przedrębnymi w lesie jest ich zaprzestanie w okresie, kiedy większość organizmów rozradza się, a więc wiosną i latem. Szkody czynione w pozostałym okresie roku są znacząco niższe niż te w okresie rozrodu i wydawania na świat nowego pokolenia. Dlatego rekomenduje się zaniechanie wykonywania prac leśnych od początku kwietnia do końca października. Względy związane z ochroną ptaków nie są jedynymi wskazującymi, że prace leśne najlepiej wykonywać poza okresem wiosennym. Szczególnie dotyczy to prac pozyskaniowych i łączącego się z nimi transportu i przechowywania drewna, które z wielu względów najkorzystniej jest prowadzić zimą.

- 3. Szlaki zrywkowe - zakaz poruszania się ciężkich maszyn (harwesterów i forwarderów) po szlakach i ścieżkach użytkowanych turystycznie.**

Szlaki zrywkowe należy prowadzić równolegle do pozostałych szlaków i dróg. Nigdy w poprzek warstwic.

- 4. Drogi zrywkowe - zakaz budowy nowych, utwardzonych dróg leśnych odwadnianych bardzo głębokimi rowami odwadniającymi.**

- 5. Zakaz zrywki wleczonej i półpodwieszanej.**

- 6. Pozyskanie prowadzić należy ręczno-maszynowo, min. odstęp między szlakami operacyjnymi powinien wynosić 60 m.**

- 7. Zakaz prowadzenia pozyskania 100 m obustronnie od cieków i źródeł.**

- 8. Stosowanie wyłącznie odnowienia naturalnego.**

Naturalne odnowienie ma bogatszą pulę genetyczną i zdolność dostosowania się do zmieniających się warunków środowiska. Znacznie mniejszą plastyczność mają drzewa wyhodowane z nasion zebranych na plantacjach nasiennych.

- 9. Drzewostany w klasie odnowienia i w klasie do odnowienia (KO i KDO) do pozostawienia.**

Pozostawienie znacznej części dojrzałego drzewostanu do naturalnego rozpadu. Dla zachowania unikatowych wartości przyrody tego rejonu nie ma powodu, by usuwanie przestojów było konieczne.

- 10. Zakaz pozyskania rodzimych dębów w drzewostanach, w których nie są one gatunkami dominującymi.**

Odstąpienie od pozyskania dębów szypułkowych i bezszypułkowych poza drzewostanami opisanymi w PUL jako drzewostany z przewagą dębua w warstwie DRZEW, pozostawianie pojedynczych osobników oraz grup wraz z otoczeniem (rodzime dęby są w niedoborze gatunkowym w stosunku do występujących siedlisk m.

in. na terenie Nadleśnictwa Krzeszowice. Dęby są gatunkami drzew mającymi bardzo dobre projekcje w obliczu prognozowanych zmian klimatycznych).

11. Zakaz mechanicznego przygotowania gleby (orka gleby, stosowanie pługofrezarek).

Drastyczna ingerencja w glebę ma negatywne oddziaływanie, m. in.: uwalnianie CO₂ zmagazynowanego w górnej warstwie gleby, niszczenie chronionych gatunków i siedlisk bezkręgowców, płazów, gadów, ptaków, oraz drobnych ssaków, rozbicie struktury gruzełkowatej gleby, przerwanie naturalnego podsiąku wody w glebie oraz rozerwanie kapilarów glebowych, zniszczenie i przemieszanie naturalnych poziomów glebowych, zniszczenie roślin runa i podszytu, stworzenie warunków dla wkraczania roślin inwazyjnych oraz deformowanie systemów korzeniowych drzew.

Zabieg mechanicznego przygotowania gleby jest bardzo energochłonny przez co bardzo kosztowny. Wpływa również negatywnie na stosunki wodne, powoduje kierunkowy spływ wody i erozję a w okresie suszy wysychanie sadzonek.

Preferowany system przygotowania gleby punktowy.

12. Wprowadzenie zróżnicowania wiekowego i gatunkowego drzewostanów poprzez:

- ochrona starszych drzew i kęp drzew - pozostawienie drzew gatunków stanowiących mniej niż 20% udziału oraz starszych o ponad 20 lat od drzewostanu głównego a opisanych w opisach taksacyjnych PUL-u,
- ochrona gatunków domieszkowych i biocenotycznych (drzew i krzewów) - pozostawienie gatunków, których udział w składzie drzewostanu głównego wynosi 10% i mniej czyli oznaczonych w opisach taksacyjnych PUL-u jako MJS i PJD (miejscami, pojedynczo).

W oparciu o zapisy w Planie Urządzenia Lasu jest możliwe wydanie zarządzenia, które skutecznie umożliwi kontrolę nad wprowadzeniem niezbędnych ograniczeń w celu wzrostu różnorodności biologicznej lasów.

13. Stosowanie rębni IVd lub rębni przerębowej Va i Vb

Zalecana rębnia V wszędzie tam, gdzie jest to możliwe, w uzasadnionych przypadkach stosowanie rębni stopniowej udoskonalonej IVd z maksymalnie wydłużonym okresem odnowienia (50 lat)

Zalety rębni przerębowej:

- stabilność drzewostanów, większa odporność na czynniki szkodotwórcze również związane ze zmianami klimatu np. silne wiatry,
- małe zagrożenie dla środowiska, systematycznie usuwana jest jedynie niewielka część drzewostanu, rozłożone w czasie użytkowanie nie prowadzi do przeciążenia dróg zrywkowych i dróg co ogranicza zagrożenie erozyjne,
- gospodarka przerębowa sprzyja realizacji pozaprodukcyjnych funkcji lasu,

- brak zwarcia poziomego i konieczności wykonywania zabiegów pielęgnacyjnych i trzebieżowych. Niskie koszty odnowienia w stosunku do drzewostanów jednopiętrowych, ograniczenie czasochłonności zabiegów nawet od 5 do 10 razy, wykorzystuje odnowienia naturalne,
- korzystna struktura grubości drzewostanu, większa przeciętna pierśnica pozyskiwanych drzew rzutuje na przychody ze sprzedaży drewna, obniża koszt pozyskania i zrywki. Przeciętnie czasochłonność prac ścinkowych zmniejszona jest o 30% a zrywkowych o 10-20%,
- wysoka jakość drewna i wartość produkcji,
- duża efektywność ekonomiczna.

Z ekonomicznego punktu widzenia las przerębowy jest alternatywą dla zrębowo-przerębowego sposobu zagospodarowania. Tradycyjnie był zalecany dla drzewostanów jodłowych, świerkowych i bukowych, ale jego walory są również atrakcyjne dla wielopiętrowych drzewostanów złożonych z gatunków drzew wymagających więcej światła.

14. Zakaz grodzenia upraw

Grodzenie upraw jest barierą dla ludzi oraz wielu gatunków zwierząt i fragmentuje siedliska. Dodatkowym argumentem przeciwko jest wysoki koszt materiałów i robocizny zarówno przy zakładaniu ogrodzeń jak i ich demontażu.

15. Martwe drewno

Pozostawienie martwego drewna w bezpiecznej objętości progowej w wielkości 30-40 m³/ha. Taka objętość zapewni przetrwanie całemu zespołowi taksonów związanych z martwym drewnem. Wielkość podana dla zasobów wielkogabarytowych martwych drzew stojących i leżących, które są istotne z przyrodniczego punktu widzenia, nie obejmują drobnej biomasy (gałęzi) ani martwych pniaków i korzeni.

16. Zakaz pogłębiania istniejących rowów melioracyjnych i tworzenia nowych.

Maksymalizacja retencji glebowej i likwidacja rowów melioracyjnych, ograniczanie spływu powierzchniowego. Przebudowa istniejących systemów melioracyjnych (rowów, drenaży) w lasach ma kluczowe znaczenie w łagodzeniu skutków zjawisk ekstremalnych w postaci susz oraz wezbrań i powodzi.

17. Zakaz wycinek drzew o wymiarach pomnikowych dla wszystkich gatunków.

Drzewa o wymiarach pomnikowych pełnią bardzo wiele funkcji biocenotycznych- są mieszkaniem i środowiskiem życia wielu grup organizmów, od ssaków, przez ptaki, owady po mszaki i porosty. Są także najczęstszym miejscem występowania rzadkich organizmów, w Polsce prawnie chronionych, a także często zagrożonych wyginięciem. Drzewa o wymiarach pomnikowych najczęściej są drzewami o bardzo słabej wartości technicznej i koszty ich ścinki i zrywki są często wyższe niż zysk z ich pozyskania. Wobec tego wątpliwa wartość wynikająca z pozyskania tego rodzaju drzew jest niewspółmierna z wielkimi korzyściami przyrodniczymi które wiążą się z pozostawieniem tych drzew na pniu.

18. Wprowadzenie zapisu o konieczności każdorazowego wykonywania oceny oddziaływania na środowisko, w przypadku budowy obiektów hydrotechnicznych, oraz robót regulacyjnych w korytach potoków.

Regulacja potoków, oraz budowa obiektów hydrotechnicznych, są inwestycjami znacznie oddziaływującymi na środowisko i zmieniającymi zarówno warunki przyrodnicze, jak i stanowiącymi silne przekształcenie krajobrazu leśnego. Chcąc dbać o bezsprzeczne walory przyrodnicze i krajobrazowe danego obszaru, konieczne jest każdorazowe przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko.

Literatura:

J. Paluch "Rębnia przerębowa jako nowoczesna metoda biologicznej racjonalizacji"

2006

D. Wołkowycki "Zasady kształtowania lasów ochronnych miast" 2021

J. M. Gutowski "Drugie życie drzewa" 2004

J. Zajączkowski. 1996. Możliwości i celowość hodowli dwu- i wielogeneracyjnych drzewostanów sosnowych. Sylwan 140 (11): 11–18.

T. Andrzejczyk 2006. Rębnia przerębowa w drzewostanach sosnowych. Sylwan nr 8: 52–60.

4. Analiza wyników ankiet

Opis sondażu

Celem ankiet było poznanie preferencji mieszkańców Krakowa i okolic w odwiedzaniu kompleksów leśnych oraz ich oceny znaczenia różnych usług ekosystemowych w uczęszczanych lasach. Badanie te miały charakter sondażowy. Ankieta była ankietą wielokrotnego wyboru, rozpowszechnianą w internecie (media społecznościowe). Dwa źródła rozpowszechniania: organizacje pozarządowe (ngo) oraz Miasto Kraków (Miasto), ankiety różniące się liczbą pytań.

Ankieta zawierała 3 pytania: 1) o ulubiony las, 2) o powody/cele odwiedzania go, 3) o przyporządkowanie do kategorii lasów społecznych wg kryteriów OnoL. Nie badano profilu respondenta.

Uzyskano 424 odpowiedzi z ankiety utworzonej przez organizacje pozarządowe (ankieta NGO 1) 1 i 458 odpowiedzi z ankiety utworzonej przez Urząd Miasta.

Ankieta NGO 1

Ankieta została utworzona, aby włączyć tzw. zwykłych mieszkańców i mieszkanki Małopolski w proces wytyczania lasów społecznych. Prosimy o wskazanie miejsc cennych dla danej społeczności ze względu na różne funkcje pełnione przez lasy tj. wypoczynek i rekreacja,

spacery, zbieranie grzybów, uprawianie sportu, obserwowanie przyrody, ale również dostarczanie przeżyć estetycznych, prowadzenie edukacji w lesie, zapewnienie wytchnienia od gorąca, oczyszczanie powietrza czy funkcje wodochronne. Należy podkreślić, że respondenci i respondenci w celu ochrony wskazanych przez siebie lasów, chcą wyłączenia ich spod wycinek i zapewnienia, że nie będzie w nich tworzona ingerująca w ekosystem leśny infrastruktura (np. szerokie drogi leśne, rowy odwadniające).

Na moment opracowywania wyników ankiety, tj. na dzień 27 października 2024 r. wypełniło ją 424 osoby, jednak nowe zgłoszenia ciągle napływają. Zgłoszone lokalizacje obejmują szerokie spektrum obszarów w Małopolsce. Wśród zgłoszeń znajdują się zarówno lasy zarządzane przez Lasy Państwowe, lasy miejskie, jak i rezerваты przyrody oraz tereny prywatne - co zostało szczegółowo pogrupowane poniżej.

Nadleśnictwo Krzeszowice 153 zgłoszenia - kryteria społ. 1, 2, 3, 4, 6, 7

Las Zabierzowski - Kleszczowskie Wąwozy - Skała Kmity - Dolina Grzybowska 31

Las w Dębniku 15

Dolina Będkowska 15

Puszcza Dulowska - Tenczynek - Wola Filipowska - Dulowa 14

Zagacie - Żakowiec - Czernichów 13

Las Karniowice - Dolina Bolechowicka 12

Garb Tenczyński 10

Dolina Kobyłańska 8

Rudniański Park Krajobrazowy - Przeginia Narodowa - Przeginia Duchowna 7

Dolina Kluczwody 6

Dolinki Krakowskie 6

Dolina Raclawki 4

Góra Bukowa - Nielepice - Nawojowa Góra 3

Wołowice - Dąbrowa Szlachecka 3

Dolina Szklarki 2

Kajasówka 1

Wąwóz Pólrzeczeki 1

Las koło Frywałdu 1

Wielka Wieś 1

Nadleśnictwo Niepołomice 55 zgłoszeń - kryteria społ. 1, 2, 4, 5, 6, 7

Puszcza Niepołomska 52

Rezerwat Przyrody "Koło" - Zabierzów Bocheński 3

Nadleśnictwo Miechów 21 zgłoszeń - kryteria społ. 1, 2, 4, 5, 6, 7

Las Goszcza 9

Las w Michałowicach 3
Las w Muniakowicach 2
Las Czapelski 2
Las Celiński 1
Młodziejowski Las 1
Maszków Las 1
Las Zagajski 1
Las koło Skały 1

Nadleśnictwo Myślenice 181 zgłoszeń - kryteria społ. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7

Las Bronaczowa 117
Góra Chełm - Uklejna 9
Lasy Tynieckie 8
Las Barycz 6
Las Garcowiec 5
Lubomir - Sucha Polana 5
Las Krzyszkowicki 4
Włosań 3
Las Kopański - Konary 3
Parszywka - Dalin 3
Myślenice - okolice 3
Sucha Polana 2
Lusina 2
Las Suchoraba 2
Skawina 2
Głogoczów 1
Las Libertowski 1
Czarny Las 1
Sułów 1
Plebańska Góra 1
Rezerwat "Las Gościbia" 1
Las koło Toporzysk 1

Pozostałe

42 głosów na lasy innych własności
22 głosów na tereny administrowane przez PGL LP poza 4 nadleśnictwami
4 głosy bez możliwości lokalizacji

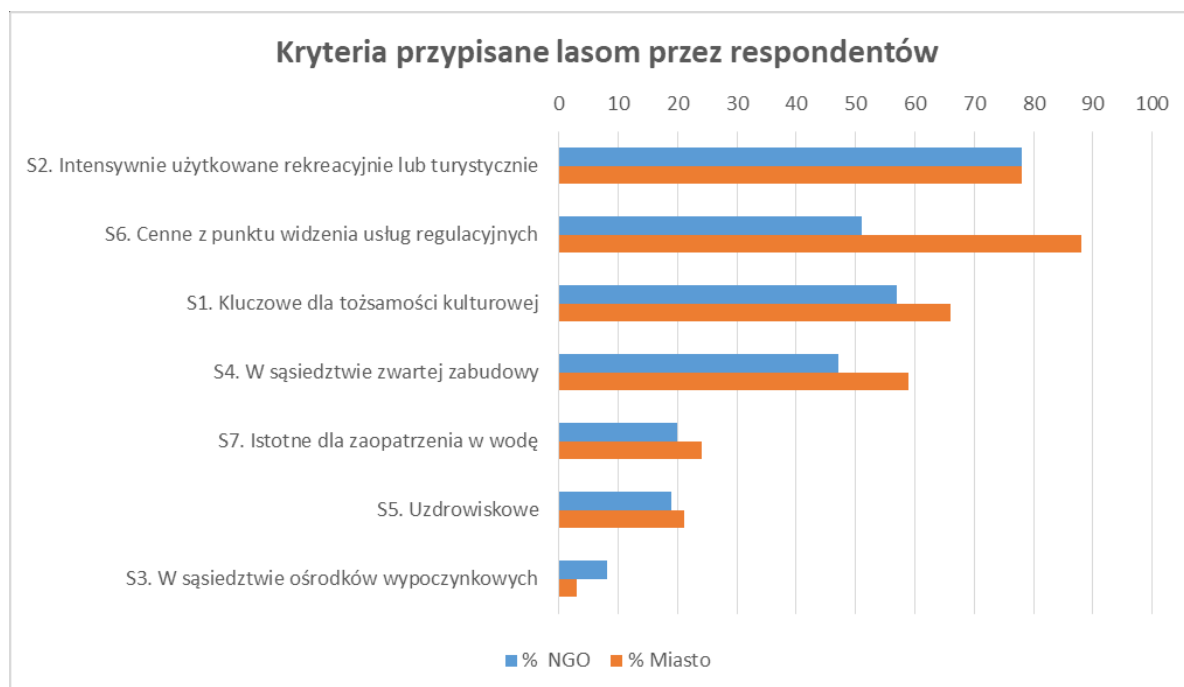
Ankieta miejska

Utworzona została na naszą prośbę Prezydenta Miasta Krakowa Andrzeja Miszałskiego. Uzyskano 458 odpowiedzi.

Las Zabierzowski 42
 Las Bronaczowa 30
 Puszcza Niepołomska 29
 Puszcza Dulowska 25
 Las góra Chełm 14
 Las Żakowiec 12
 Las Krzyszkowicki 8
 Mała Puszcza Kleszczowska 4

Rys.1. Powody odwiedzania ulubionego lasu, w podziale na rodzaj usługi ekosystemowej

Podsumowanie sondażu

Dla respondentów naszego sondażu najważniejsza jest funkcja kulturowa odwiedzanych lasów i związane z nią usługi ekosystemowe, są także świadomi znaczenia usług regulacyjnych i doceniają je.